SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 189. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 4, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го ЖОВТНЯ 1988 Ч. 189. РІК XCV.

У Філядельфії вшанують Патріярха

Філядельфія. — З Митрополичої канцелярії повідомляють, що тут у п'ятницю, 21-го жовтня ц.р., о год. 8-ій вечора в готелі Франклін Плаза відбудеться бенкет для вшанування 50-ліття висвячення Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського.

Патріярх М. І. Любачівський

Цей ювілей влаштовує Українська Католицька Архиєпархія у Філядельфії.

Квитки на цей ювілейний бенкет слід замовляти через своїх місцевих священиків. Речинець на замовлення квитків до 7-го жовтня ц.р.; ціна квитка 50 дол. від особи.

Парафія в Спрінґ Веллі святкуватиме подвійний ювілей

Спрінґ Веллі, Н.Й. (в. г. л.). — Місцева Парафія свв. Петра і Павла злучить ці дві великі історичні події в одне величаве святкування — 1000-ліття Християнства в Україні то 75-ліття існування парафії в неділю 6-го листопада, 1988 року.

Святкування 1000-ліття почалось тут вже 10 років тому, коли парохом був о. прелат д-р Петро Скринковський. Він закликав парафію активно включитися у святкування 1000-ліття Хрищення України, бо „це не є подія одного дня чи навіть одного року". І так, йдучи за вказівками о. пароха, парафія відбула ряд святочних концертів, доповідей тощо. А члени парафії, проф. д-р Василь Лучків та д-р Дмитро Боднарчук мали доповіді в Йонкерсі, як частина вкладу парафії у святкування 1000-ліття Стемфордською епархією. Також, при співучасті Фундації Українського Вільного Університету в Ню Йорку (проф. д-р Петро Ґой, голова) та Стейтового коледжу в Пассейку, Н.Дж., на протязі двох років відбуто курси про 1000-ліття Хрищення України, як також вибрані питання із історії України. За курси відповідав проф. д-р В. Лучків, член академічного складу коледжу а викладав д-р Д. Бонарчук.

Щоби належно відзначити 1000-ліття Хрищення України та 75-ліття існування парафії, створено Ювілейний Комітет до котрого увійшли: о. прелат Лев Мощак, ректор Коледжу св. Василія в Стемфорді, почесний голова, та о. Богдан Карась, парох парафії свв. Петра і Павла, почесний спів-голова. Діловий комітет очолив проф. д-р В. Лучків а до нього увійшли: д-р Д. Боднарчук та Йосиф Брега, заступники голови, та як члени: Катерина Брега, Рожа Бандура, Михайло Венґринович, Іван Дарнобід, Анна Коваль, Петро Гудак, Анна Загадайко та д-р Михайло Лучків, правний дорадник. Від парафіяльного уряду до комітету ввійшли Михайло Тимич, Петро Земський та Йосиф Роговський.

Святкування почнуться Архиєрейською Службою Божою, яку відправить Владика Василь Лостен в сослуженні численних священиків. Опісля відбудеться святочний бенкет, на який запрошено визначних церковних та суспільногромадських діячів американського та українського світів. Мистецька частина відбудеться зараз після бенкету.

Для увіковічення святкувань цих двох подій підготовляється пропам'ятна книга. Там будуть поміщені фотографії із життя парафії від самого початку її заснування аж до сьогоднішнього дня. Також редакційна колеґія підготовляє відповідні інформації-статті про 1000-ліття Християнства на Україні.

НАУКОВЕЦЬ В СССР ГОВОРИТЬ ПРО УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ ЗІ ЗСА І КАНАДИ

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Московська газета „Соціалістическая Індустрія", що є органом Центрального Комітету КПСС, у числі з 13-го липня ц.р. надрукувала інтерв'ю під назвою „Формула на продаж" кореспондента О. Романчука з керівником львівського відділення Інституту теоретичної фізики АН УССР, академіком Ігорем Юхновським.

У вступі кореспондент розповідає, що академіка І. Юхновського — до речі, народився він у 1925 році в с. Княгинене Рівенської області — „запрошують читати лекції у закордонних університетах. Він бажаний гість багатьох міжнародних симпозіюмів і конференцій. З ним бажають зустрічі колеги, які побували на Львівщині".

Відповідаючи на запитання кореспондента, академік розповів про розвиток совєтської науки, про місце її „на світовому ринку", не забув згадати і про проблеми, яких не бракує. „Одна з них — рівень наших контактів за кордоном. Якщо чесно, то це кам'яний вік. Нам не вистачає тої розкованости у відносинах, яку показують вчені ЗСА, Японії, Західньої Німеччини, Англії, Франції та інших країн Заходу, — сказав академік Юхновський. — Таке враження, що вони — це цілий світ, а ми — якась відокремлена група".

Львівський академік вважає, що єдиним порятунком для Совєтського Союзу є поширення контактів зі Заходом. На його думку, досі рятувало те, що СССР є великою країною і в ній є ще таланти, які приходять в науку, але з часом замкнене суспільство деґрадує. „Тому ми будемо деґрадувати, якщо не підтримуватимемо надійні контакти зі всім світом. І за кордон треба їздити не тоді, коли пішлють, видадуть пропуск, а коли виникне потреба поїхати", твердить академік.

Говорячи про „болячки" совєтської науки, українськй академік виступає і за поширення контактів з українськими земляками, вченими зі З'єднаних Стейтів Америки та Канади. „Треба розумно й інтенсивно використовувати всі форми контактів, — каже він. — Наприклад, ми зауважили, що на Заході помітно виріс авторитет вчених українського походження. Я можу назвати Юрія Даревича, професора з Йоркського університету в Канаді, Оле-

(Закінчення на стор. 4)

Померла колишня головна радна УНСоюзу О. Олінкевич-Михайленко

Денвер, Кольо. — У п'ятницю, 30-го вересня ц.р., тут у місцевому шпиталі померла після важкої недуги на 71-му році життя Осипа Олінкевич-Михайленко, колишня головна радна Українського Народного Союзу, довголітня секретарка 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, а останньо секретарка 377-го Відділу в Сейнт Пітерсбурґу, Фла., та визначна громадська і союзова діячка.

Св.п. О. Олінкевич-Михайленко

О. Олінкевич-Михайленко, уродженка Станиславова, Західня Україна, покинула рідний край, як дружина старшини 1-ої Дивізії Української Національної Армії (Дивізії „Галичина") та перейшла всі скитальські поневірення у втечі на Захід і перебуванні в таборах скитальців у Німеччині, опікуючись та виховуючи дві маленькі донечки.

Негайно після приїзду до Америки, О. Олінкевич включилася в українське громадське життя в Клівленді, а зокрема в діяльність УНСоюзу. Вона була одним із основників та першим секретарем 240-го Відділу УНСоюзу, Т-во ім. полк. Євгена Коновальця в Клівленді. Як злібна та віддана УНСоюзові секретарка Відділу, О. Олінкевич зорганізувала — придбала для УНСоюзу і цього свого Відділу за декілька років понад 300 нових членів. Признанням за її працю був її вибір на пост головної радної УНСоюзу на Конвенції в 1962 році. Коли Осипа Олінкевич-Михайленко перепровадилась на постійно на Фльориду, вона заснувала новий Відділ УНСоюзу число 377 у Сейнт Пітерсбурґу.

Осипа Олінкевич-Михайленко брала участь у всіх Конвенціях УНСоюзу, починаючи від 1954 року, як делегатка та як головна радна.

Покійна осиротила доні Арету Колодій з мужем та дітьми і Марту Лиско з мужем та дітьми.

Панахида буде відправлена в середу, 5-го жовтня, о год. 7-ій вечора у похоронному заведенні Литвина при 1600 Стайвезант авеню в Юніон, Н.Дж.

Похоронні відправи відбудуться в четвер, 6-го жовтня, о год. 9-ій ранком в церкві св. Івана Хрестителя, дорога ч. 10, Віппані, Н. Дж., а відтак на православному цвинтарі Св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

УКРАЇНЦІ МЕТРОПОЛІЇ ГІДНО ВІДЗНАЧИЛИ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИЯНСТВА

Владики Митрополит Мстислав, Митрополит Стефан Сулик, Єпископ Василь Лостен, о. протоігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ і протодиякон о. Василь Поліщук під час Молебня.

(Фота: ред. М. Коломиєць, ХВФ, і Я. Кулинич)

Ню Йорк (О. Кузьмович) — В суботу, по полудні 24-го вересня ц.р., українці Ню Йорку та околиці здвигом з мистецькою програмою відзначили 1000-ліття Християнства в Україні. У залі Фелт Форум спортової арени Медісон Сквер Ґарден було понад 3,000 осіб.

Точно о год. 3-ій розпочалася намічена програма, коли на залю вмаршували колони українських молодечих ансамблів з Торонто у своїх уніформах та з прапорами, щоб відограти український та американський гимни.

Заповідач адвокат Аскольд Лозинський привітав присутніх палким словом, бажаючи непереможному українському народові, щоб вступав у друге 1000-річчя краще приготований на шляху до волі.

Спільний Молебень відслужили Блаженніший Митрополит УПЦ в ЗСА і УАПЦ Мстислав, Митрополит УКЦеркви Стефан Сулик, і Єпископ УКЦ Василь Лостен в сослуженні пароха УКЦ в Ню Йорку, генерального вікарія, о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, і 20-ох священиків обох віровизнань. Диконував о. протодиякон Володимир Поліщук, а співали з'єднані хори церкви св. Івана Хрестителя з Нюарку, св. Михаїла з

(Закінчення на стор. 4)

У Литві розігнали демонстрацію

Москва. — Литовський кореспондент неофіційного бюлетеня „Експрес-хроніка" Вальдас Аналявскас повідомив телефонічно у Москву, що в середу, 28-го вересня, у Вільнюсі власті розігнали багатотисячну демонстрацію протесту проти совєтсько-німецького пакту 1939 року, за яким вільні прибалтійські республіки були включені в сферу інтересів СССР, а потім анексовані Совєтським Союзом.

На площі Ґедімінас у Вільнюсі, столиці Литви, зібралися десятки тисяч людей. Незабаром площа була оточена міліціонерами і вояками внутрішніх військ, які почали тіснити зібраних. Багато демонстрантів перейшли у сусідній парк, але як тільки колишній політв'язень Антанас Терлецкас звернувся то них з промовою через мегафон, міліціонери почали бити людей гумовими палицями. Демонстранти почали викрикувати „Окупанти, геть!"

За словами В. Аналявскаса, міліція заарештувала 30-40 осіб. Багатьох з них збили до крови. Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило, що власті не допустили у Вільнюсі до недозволеного мітингу, на який зібралися сотні людей. За хуліганство, говориться у телеграмі ТАСС, і за непослух до представників влади затримано коло 20 осіб.

Аналявскас повідомив, що арешти продовжувалися і наступного дня. На головній площі Вільнюса залишилися десятки активістів, які оголосили голодівку протесту. Біля них зібралися коло 20 співчуваючих. На них накинулися міліціонери, які били демонстрантів, копали їх ногами і тягнули за волосся в автобуси. За підрахунками Аналявскаса, у четвер заарештовано понад 20 осіб.

Активіст додав, що в середу власті викликали на площу бронетранспортери. Під час сутичок з міліцією і внутрішніми військами натовп демонстрантів кидав на вояків камінням.

Українські професіоналісти у Вашінґтоні влаштовують зустріч

Вашінґтон. — Вашінґтонська група українських професіоналістів влаштовує, в рамках відзначення 1000-річчя Християнства в Україні, зустріч-гостину після концерту в суботу, 8-го жовтня ц.р.

Зустріч відбуватиметься у Вашінґтоні в Конститушен Голл (Обири кімнаті), у годинах від 10:30 вечора, до 1-ої по півночі.

Під час зустрічі до диспозиції гостей буде буфет і напитки; вступ 15 долярів від особи.

Починаються курси вишивання і вироблення ґерданів в УМ

Ню Йорк. — Курс вишивання починається 15-го жовтня і триватиме до 10-го грудня ц.р. Буде вісім зайнять, на яких початківці можуть навчитися вишивати, а досвідчені вишивальниці — вдосконалити своє уміння вишивати. Курсанти ознайомляться з історією української вишивки. Курс для дорослих і дітей віком від 10 років. Зайняття відбуватимуться в суботи від год. 1-ої до 3:30 по полудні. Оплата за навчання: дорослі — 45 дол., пенсіонери і студенти віком від 16 років — 40 дол., діти від 10 до 16 років — безплатно, члени Музею дістають знижку 15 відсотків. Вартість матеріялів включена в оплату за навчання.

Курс вироблення ґерданів відбудеться 5-го, 12-го і 19-го листопада ц.р. Будуть три зайняття по дві з половиною години кожне, на яких дорослі і діти від 12 років будуть вчитися робити ґердани („силянки"). Ці традиційні нашийні прикраси з дрібних намистин носять з українськими народними убраннями в різних частинах України. Курс відбуватиметься в суботи від год. 1-ої до 3:30 по полудні. Оплата за навчання — дорослі 20 дол. до 16 років безплатно, члени Музею дістають знижку 15 відсотків. Вартість матеріялів включена в оплату за навчання.

Курси є частково фінансовані Стейтовою радою мистецтва. В справі додаткових інформацій і реєстрації на курси слід телефонувати на число Музею: (212) 228-0110.

М. ҐОРБАЧОВ СТАВ ПРЕЗИДЕНТОМ СССР

Москва. — Драстичні зміни, що зайшли на вершинах у Кремлі немало здивували не тільки західній світ, але й багато громадян в Совєтському Союзі.

Генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов дуже вміло зорганізував в останніх двох днях тижня зібрання Центрального Комітету, на якому його обрано головою Президії Верховної Ради, тобто президентом скомасувавши ще більше авторитету у своїх руках. Західні аналітики припускають, що зробив він це для того щоб мати більшу контролю над своїми змінами, а заразом щоб їх скоріше вводити в життя, поборюючи бюрократизм і опозицію.

М. Ґорбачов рішив змінити провідні кадри уряду СССР, тобто усунути собі з дороги ті „колоди", що зупиняють його перебудову. Злучивши партійну і парляментарну владу у своїх руках, М. Ґорбачов недвозначно заявив партії, урядові та цілій країні, що „ми йдемо до мети згідно з моїми плянама, чи подобається це комусь чи ні".

Згідно з офіційними заявами, Андрей Громико на власне бажання відійшов на пенсію, а його функцію перебрав М. Ґорбачов, маючи на меті надати їй важливости. На пенсію відійшов також і колишній довголітній амбасадор до ЗСА Анатолій Добринін, а Єгор Лігачов переведений на пост міністра сільського господарства.

Одною з найбільше важливих змін уважають зміну на пості шефа КҐБ, де керівництво перейняв Владімір А. Ключков, 64-літній експерт від міжнародної шпіонажі. Він має надати нового обличчя цій важливій інституції, що втратила в останніх часах своє колишнє значіння.

З усього виходить, що М. Ґорбачов не має наміру міняти своєї політики гласности і перебудови.

Померла О. Дучимінська

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Як повідомив внук Ольги Дучимінської, з Івано-Франківська у Західній Україні прийшла телеграма, що вона померла там у п'ятницю, 23-го вересня ц.р., а поховали її у понеділок, 26-го вересня ц.р.

Св. п. О. Дучимінська.

Покійна народилася 8-го червня 1883 року в Миколаєві, колись Бібрського району на Львівщині в родині учителя Василя Решетиловича. Вона спершу працювала учителькою, а відтак журналісткою і письменницею як член редколеґії „Жіночої долі". Довгі роки дружила з О. Кобилянською і Н. Кобринською, як теж з членами „Молодої музи" та написала багато оповідань, поезії та інших літературних творів. На жаль, майже всі її твори пропали в часі її ув'язнення після Другої світової війни, коли О. Дучимінська перебула невинно 10 років на Сибірі, оскаржена про участь у вбивстві Ярослава Галана.

Після амнестії повернулася до Львова, а відтак переїхала до Івано-Франківська, де прожила останні роки свого довгого і повного терпіння життя. В останньому році її реґабілітували і з 105-ми уродинами появилися в „Літературній Україні" та в „Жовтні" статті про неї пера Романа Горака, як теж поміщено декілька її віршів.

О. Дучимінська, яка від Другої світової війни займалася етнографією і написала ряд наукових праць з тієї ділянки, була матір'ю відомої громадської діячки інж. Оксани, яка померла в Німеччині у 1979 році. Внук покійної, проф. Іван Мигул, єдиний член близької родини, живе в Канаді.

У СВІТІ

КОНФЛІКТ МІЖ МАДЯРЩИНОЮ і Румунією двома совєтськими сателітами, набрав таких гострих розмірів, що не можна виключати навіть виступу представників Мадярщини на форумі Генеральної Асамблеї ООН проти Румунії. Минулого тижня спеціяліст мадярської соціялістично-робітничої партії у справах співпраці з іншими країнами Матіяс Суарес запропонував, щоб Центральний Комітет компартії докладно розглянув відношення Мадярщини до національностевих меншин в Румунії і, якщо буде потрібно, обвинуватив Румунію на форумі міжнародної організації за потоптання прав людини. Якщо пропозиція буде прийнята то може трапитись перший випадок в історії ООН, що одна соціялістична країна обвинувачує другу.

СОВЄТСЬКІ ПРЕДСТАВНИКИ повідомили що в Москві відкрили міжнародну виставку книжок, у якій беруть участь видавництва і окремі автори. Вони отримали дозвіл не тільки реклямувати свої видання, але також продавати за тверду валюту, тобто за доляри, західньонімецькі марки і британські фунти-штерлінги. Совєтський речник Дімітрій Мамлєв заявив, що ті совєтські громадяни, які працюють за кордоном і мають заощадження у „Внєшторґбанку" зможуть придбати для себе видані на Заході видання. В американському відділі виставки експонуються географічні мапи, атласи, художня література, видання заборонених в СССР авторів і книжку Міхаїла Ґорбачова п.з. „Перестройка".

НІКАРАҐУАНСЬКА АРТИЛЕРІЯ, а також ракети, обстрілювали гондураський військовий літак, який нібито порушив кордон Нікараґуа. Газета „Баррікада", яка віддзеркалює погляд нікараґуанських сандіністів, пише, що гондураський літак не був пошкоджений, а військове командування прикордонних військ стріляло тільки для того, щоб попередити Гондурас про порушення прикордонної зони. З писань сандіністської газети виходить, що Нікараґуа не дуже хоче зачіпатися з Гондурасом, бо військовий конфлікт між цими двома державами може спонукати Гондурас стати повністю по стороні ЗСА і антикомуністичних повстанців в Нікараґуа.

В АМЕРИЦІ

АРАБСЬКІ ДИПЛОМАТИ і урядові чинники заявили, що сподіються одержати прохання про придбання візи і дозволу на в'їзд до ЗСА від Ясіра Арафата, голови Палестинської Визвольої Організації, який напевно схоче приїхати до ЗСА для виступу перед Генеральною Асамблеєю ООН. На це зразу зареагувало аж 51 сенаторів, протестуючи гостро проти такої можливости, включно з обидвома кандидатами на віцепрезидента ЗСА Ллойдом Бентсеном і Деном Квейлом.

ЗАКОНОДАВЦІ ХОЧУТЬ закінчити справи цього 100-го Конгресу до 8-го жовтня ц.р., включно з бюджетовим дефіцитом. Не зважаючи на те, що багато членів Конгресу є оптимістично наставлені на таку можливість знавці твердять, що доконання цього було б майже чудом. Але законодавці вірять в таку можливість, навіть Білий Дім має такі сподівання.

ПЛЯНУЮТЬСЯ ВЕЛИКІ зміни у способі виплати „Медікер" лікарям, згідно з яким деяким спеціялістам зменшаться платності майже на 50 відсотків. Цю зміну порекомендовано після розгляду цієї справи на розпорядження Конгесу, з уповноваженням Департаменту здоров'я та громадських послуг. Вивчали цю ділянку члени Гарвардської школи в питаннях публічного здоров'я, защо отримали високу оцінку з Капітолю, менш захоплюючо висловились про це лікарі, члени Американської медичної асоціяції.

ДОСЛІДИ ПЕРЕВЕДЕНІ Інститутом освітнього провідництва виявили, що міські школи мають великий брак відповідних кляс, устаткувань, постачання потрібного матеріялу і учителів. Переведено ці досліди в таких містах Америки: Дітройт, Денвер, Індіянаполіс, Ню Орлінс і Рочестер. Знавці освіти, директори шкіл, учителі та шкільні урядники погоджуются, що всі ці проблеми гальмують розвиток шкільництва і поліпшення програм навчання.

В СЕРЕДУ, 28-ГО ВЕРЕСНЯ, подано до загального відома, що Джеймс Міллер, директор бюра управління і бюджету в Білому Домі вніс свою резиґнацію з цього посту, яке увійде в життя з днем 15-го жовтня ц.р. Урядові чинники заявили, що його резиґнація не буде мати драстичних наслідків на бюджетну політику Уряду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Дукакіс у ролі дипломата

Совєтська преса багато уваги присвячує американським виборам нового президента і неприховано фаворизує кандидатуру губернатора стейту Массачусетс Майкла Дукакіса. „Ізвєстія" написали — і далі пишуть — дуже багато про Дукакіса, а дуже мало про Джорджа Буша. І це зрозуміло та логічно. Адже Майкл Дукакіс виразно заявив, що він проти будови другого бомбардувальника типу „АК 1", проти збільшування військової морської фльоти, за скасування різних американських заморських баз, і це все, як ми вже стверджували, цукерки для кремлівських володарів. Проте поруч, із безперечними прикметами Майкла Дукакіса — доброго промовця і дуже зручного демагога, його Ахіллевою п'ятою є повне незнання міжнародних справ і повний брак досвіду у справах закордонної політики, тоді, коли це якраз ділянка великого досвіду, знання і хисту Джорджа Буша, колишнього амбасадора в Організації Об'єднаних Націй і колишнього амбасадора в Китаї.

Приїзд до Вашінґтону і на сесію Генеральної Асамблеї ООН у Ню Йорку совєтського міністра закордонних справ Едуарда Шеварднадзе дав добру нагоду обом кандидатам на президента стрінутися з оцим репрезентантом СССР. Джорджа Буша він уже знав, Дукакіса побачив уперше. Для Буша не одна зустріч з Шеварднадзе не була ніякою сенсацією, для Дукакіса це була велика подія, бо він зможе хвалитися: „Я теж вмію розмовляти з чужинецьким міністром закордонних справ". Про ці розмови Шеварднадзе з Бушем і Дукакісом нічого у пресі не сказано, ніякого комунікату не проголошено. Совєтський міністер спішився, бо його відкликали на надзвичайні наради до Москви (Совєтський Союз має тепер масу турбот, одна більша за другу) — і він уже відлетів. Але Ґорбачов знав, кого треба поставити на місце Андрея Ґромика з його похмурим кам'яним обличчям, яке не знало, що таке усмішка. Шеварднадзе зразу зрозумів, що на Заході обов'язком міністрів є всміхатися і він робить це вже з успіхом. І совєтська преса може користати із „гласности" і виписувати, що прагне (вже ж і Маркса там зачепили), але йому, офіційному репрезентантові СССР, не вільно встрявати у внутрішні справи Америки. І коли американські журналісти запитали його, кого він волів — Буша чи Дукакіса — він уже зручно відповів: „Скажу вам це після виборів"...

Для більшости американських виборців не грає ролі, хто краще визнається в проблемах закордонної політики. Найбільше значення має для них економіка цієї країни, стан безробіття, доріжня, проблема наркотиків, експорт та імпорт у торгівлі з чужинецьким світом, ціни лікування у лікарів і лікарнях. Це все внутрішні справи країни і вони дають змогу Майклові Дукакісові сипати обіцянками і промовляти по лінії бажань широкої американської публіки. Як лівий ліберал він кладе найбільшу вагу на такі широкі громадянські права, що дозволяє у своєму стейті на відвідування засудженими в'язнями-вбивниками своїх родин під неділю, на підтримування проєкту сенатора Едварда Кеннеді, щоб держава перейняла на себе повну опіку над здоров'ям громадян, (це проєкт непоганий), — щоб в ім'я інтересів робітництва прикоротити імпорт чужинецьких виробів і щоб будувати доми для бездомних. А що все це вимагало б десятки більйонів, то можна їх дістати коштом безпеки країни і новими безпосередніми та посередніми податками. Багатьом американцям це подобається. І коли тепер Майкл Дукакіс ще може похвалитися, що він розмовляв із совєтським міністром закордонних справ, то він має шанси виграти 8-го листопада ц.р., дарма що вибір його на президента був би нещастям для цієї країни і всього вільного світу, більшим нещастям, аніж було за президентури Джиммі Картера. Віримо, що здоровий розум таки переможе.

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ подали до відома, що мирову нагороду Нобеля признано військовим з'єднанням Організації Об'єднаних Націй, які вдержують спокій на Близькому Сході. Церемонія вручення нагороди відбудеться 10-го грудня ц.р., в Осльо, столиці Норвеґії. Комітет наділення нагород у своєму поясненні сказав, що сама присутність цих військових з'єднань створює шанси на переговори.

Володимир Яців

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА В ПОЛЬЩІ

I.

Здається, що єдина зброя, яка залишилася у руках польського робітника під сучасну пору, це страйки, що змушують владу до тимчасових поступок у користь робітника. В країнах Заходу з демократичними устроями, вільні профспілки — це сила що має великі впливи на внутрішню і зовнішню політику країни. Таку силу мають профспілки в демократичних країнах Заходу в противагу до профспілок у соціялістичних країнах московського зразка, які виконують накази партії, що йдуть в користь партійній еліті. Здавалося б, що в періоді перебудови і гласности Горбачова, прийде до реформ, але не коштом робітника, щоб вийти з господарської кризи, яка може причинитися до катастрофи не тільки господарської, але суспільно-політичної.

Програма генерала Войцєха Ярузельського в плебісциті в 1987 році мала свій вплив на стосунки між владою а робітничою клясою, у висліді чого прийшло до страйків, які закінчились обіцянками.

Противники генерала кажуть, що на те, щоб врятувати господарку країни потрібно не тільки відкинути перестарілі форми керування господаркою, але в першу чергу обмежити процеси декапіталізації засобів продукції, які приспішують процес вичерпання резерв капіталовкладів. Також можна добитися стримання процесів інфляційних, але не дорогою підвищування цін на товари першої потреби, чи на послуги, і рівночасно замороження заробітних платень. Така господарська політика обтяжує суспільство і не ліквідує причин інфляції, а навпаки поглиблює господарську кризу.

Тому радикальні групи суспільства не тільки противні такій господарській політиці, але очікують вибуху суспільства. Правдою є, що влада боїться усякого спротиву робітничої кляси, а мовчазна більшість уважає, що такі суспільні виступи були б некорисні для польського народу. Можна сказати, що є різниця між такими виступами, як демонстрації страйкових комітетів та оголошенням підвищення заробітної платні. Це є різниця між станом духа а свідомістю суспільства політично заанґажованого, званою елітою, а мовчазною більшістю. Еліта політична розуміє, що підвищування заробітної платні, так як і цін, не розв'язує проблем господарських, та що рятування країни перед руїною, можна тільки через глибоку господарську реформу, яка є неможлива без глибокої політичної реформи. Дотеперішні досвіди стверджують, що тільки всенародний спротив може вимусити від влади ці реформи.

Радикальні неприєднані фундаменталісти вірять, що вибух суспільний допровадить до упадку комуністичної влади. Вони здають собі справу з драматичного положення країни, а особливо це стосується до молодшого покоління, яке в міру своїх сил і можливостей до цього напирає. Занепокоєні є також люди номенклятури, які бачать розклад господарки. Вони переконались, що терором не можна осягнути запляннованої цілі, як також політика лібералізаційна, не дала позитивних наслідків. Вони бачать, що політика реформаторська в першому етапі і на другому етапі реформ не принесла бажаних наслідків, і тому вони бояться чистки нагорі і втрати теплих місць, хоча мала кількість цієї номенклятури вважає, що треба застосувати політику терору до своїх противників. Вони всі мають причини до побоювання, тому що в такій ситуації в кожній хвилині може прийти до суспільно-політичного виступу.

Польське суспільство не забуло сили апарату ген. Ярузельського ще з грудня 1981 року, і тому на підставі цих досвідчень, воно не вірить в перемогу збірних виступів. Суспільство з великим трудом бореться за своє існування в цій системі, і буде доти проти збірних виступів, доки ще існує боротьба за ціни на товари харчові і послуги, як теж на відтинку заробітної платні. Політика поступок влади на відтинку заробітної платні буде ще якісь час сприяти, однак від певного часу політика підвищування цін на товари першої потреби і послуги буде щораз менше сприйматися і тоді обман перетвориться в активний спротив. Страх еліти влади і надії еліти суспільної можуть тоді причинитися до вибуху.

Правдоподібність, що масові виступи суспільства будуть корисніші для нього дуже малі. Треба не забувати фактів, які мали місце в повоєнній Польщі в червні 1956 році, в грудні 1970 року, в червні 1976 році, і в серпні 1980 році. Тільки один виступ в 1980 році був перемогою робітництва, а всі інші зліквідовано силою, і щойно пізніше прийшла декомпозиція влади і позірний лібералізаційний курс. Треба ствердити, що дуже є тяжко рядити спільнотою, коли опанується ситуацію у країні, тому, що тоді належало б здобути підтримку однієї частини суспільства, а другу частину суспільства ввести в стан байдужости. Такі подібні причини вирішили, що ще в серпні 1980 році не вжито взагалі сили, але знову були інші причини, що в грудні 1981 року вжито сили, щоб зліквідувати профспілку „Солідарність". Питання є чи влада має нині досить сили, щоб перевести пацифікацію сил спротиву. Треба ствердити, що нині її має, і якщо не зміниться ситуація, то ще буде довго її мати. Збірні виступи влада буде старатися спацифікувати, це значить робітники активісти будуть позбавлені праці. Можна сказати, що є дуже мала правдоподібність, що опісля наступить декомпозиція влади. Урядуючі комуністи вже не дбають про пропаґандивний мандат влади, тому що вони цю владу собі здобули в грудні силою, а до втрати мають тільки ці ліберальні полегші, які переповаджено від 1986 року. Однак не можна сказати, що влада хоче спацифікувати противників, тому що вона нічого не має до втрачення. Уряд ген. Ярузельського не думає допустити до серпня 1980 року і створення незалежної профспілки „Солідарність" тому, що такий акт може допровадити до грудня 1981 року — до проголошення вийняткового стану.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

„Співають гори"

(Про платівку з Івано-Франківська)

Це дзвінкий заголовок безумовно найновішої платівки з України, з датою 1988 року. Звеличники музики, що є творцями цієї платівки і які є викладачами музики в Івано-Франківську чи давнішому Станиславові, це хлопці-прикарпатці. Передусім важливе тут, що це вперше саме Івано-Франківськ дається почути обширніше на музично-платівковому полі. Музика ця радше легшого, естрадно-танцювального характеру, хоч подибуємо тут дещо із клясики.

Зате безрадісним залишається факт, що виготовлення цієї, як і всіх інших наших платівок, відбувається не в Києві чи у Львові — цим разом навіть не в Москві — а в Ленінграді. Більш як перед десяти роками запевняла мене наша славетна співачка, Б. Руденко, що „На другий рік буде відчинена в Києві філія 'Мелодії' (фабрика платівок)". В Києві і досі немає такої фабрики, але є вона в Ленінграді. Що за „гласность"! А ще гірше, що ось коли прекрасна платівка „На вулиці скрипка грає", що про неї писав я нещодавно, вийшла у світ ще перед крикливо-реклямною горбачовщиною і в ній немає ані одної чужої музичної вставки, то на цій платівці маємо їх аж... чотири. Воно тим більше вражає, що це не політична, а музична ділянка. На російських платівках української музики не знайдете. Зате в нас кацапщина мусить бути всюди. Перебудова в котрий бік? Стигми поневолення на кожнісінькому відтинку нашого життя.

Між трьома російськими речами на цій платівці відкриємо ще і нове кремлівське лицемірство: одну американську музичну вставку „Імпровізацію-діксі" Т. Гайда. Всі оті неукраїнські речі виконує тільки інструментальний квартет, без співу.

Барвисту коверту платівки прикрашує гарний, допоясний портрет у вишиванці, на тлі Карпат, співака-тенора Михайла Сливоцького (він уже і заслужений артист). Йомо ім'я відоме декому з нас теж зі статті його авторства, де він закидає музичним колам на Україні, що забагато виконується легких пісеньок, а замало наших цінних народних пісень. Цю статтю, десь два року тому передрукували деякі наші часописи.

Голос Сливоцького легкий, приємний, а спів його, в першій мірі, інтеліґентний та інтерпретаційно переконливий. Зі Сливоцьким виступає оригінальний інструментальний квартет „Усмішка", керівником якого є знаменитий лемко-переселенець, Юрій Фейда (він акордеоніст). А далі Мих. Павлюк (скрипаль), Юрій Курило (контрабас) і Григорій Котик (гітара). Коли йдеться про гру „Усмішки", то вона в цілому майже безконкуренційна.

Небувалою просто новизною на платівці — є чоловічий квартет „Легінь", який існує вже 20 літ. Склад квартету: цей же самий Сливоцький, Петро Чоловський (керівник), Юрій Серганюк та Орест Шуляр. „Легінь" і „Усмішка" виступають частенько разом. Вони вже здобули успіхи і поза кордонами Совєтського Союзу. Репертуар „Легіня" цікавий тим, що містить у собі багато народних співанок, які квартет виконує і без акомпаньяменту. Спів „Легіня" розпочинається тут „Віночком українських народних пісень" (обробка В. Пащенка), а далі „Ой у гаю при Дунаю" (обробка М. Білана), „Як ніч мя покриє" (обробка В. Матюка) та в досконалому супроводі „Усмішки", „Вже вечір вечоріє" (обр: Кос-Анатольського). Остання, не зважаючи на заподання, що це народна пісня, такою не є. Самозрозуміло, що окрасою „Легіня" є тенор Сливоцького. Інші голоси — бездоганні. Спів квартету — музикальний, виконання дбайливе. І це таки справжній квартет, із першим та другим тенором, баритоном та басом. Ми бо тут привикли до всяких чужих квартетів, де всі голоси — однакові. Ясно, що „Легінь" ще корисніше звучить у супроводі „Усмішки", бо звучання інструментів збагачує палітру вокального розмалюнку.

Однак головною принадою платівки є спів Сливоцького, як соліста в супроводі „Усмішки". Співає він пісеньки нові, свіжі, зворушливі. Композитори цих пісеньок молоді, мало чи і зовсім невідомі, особливо на еміграції, творці. Автором гарненьких поезій до музики цих молодих талантів вилонюється уже досить відомий поет-прикарпатець, Степан Пушик (зі села Вікторова).

Платівка розпочинається співом Сливоцького шпаркої пісеньки, власне „Співають гори", до якої музику створив Богдан Шиптур (він і голова обласного об'єднання композиторів). Розмашна вона і оспівує кохання, красу Карпат та рідного краю. Дальша пісня не місцевого творця, відомого І. Шамо „Осіннє золото" (слова Д. Луценка) це одна з найкращих пісень платівки. Оце настроєво-щемлива розповідь про чоловіка, в якого, хоч і „Літа на зиму повернули", почування любови існує безугавно дальше. „Карпатська ніч" оригінальна, гуцульська пісня-ноктюрн В. Якуб'яка (він напевно з Печеніжинських) до слів Пушика.

Дивно, що ми святкуємо

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Шиприкевич

ВОЛИНСЬКА КВІТКА ДО ВІНКА ТИСЯЧОЛІТТЯ

Максим Бойко, „Володимир — столичний град Волині, на пошану Тисячоліття Хрищення українського народу 988-1988". Блумінґтон, Інд. 1988.

Названа книжка — це щаслиее поєднання волинської регіональністики з пригадкою про наше Тисячоліття Християнства, бо у Володимирі була заснована у 992 році, цебто чотири роки по охрищеню, князем Володимиром Великим найстарша на західньоукраїнських землях єпископія, підпорядкована Київській Митрополії. Цій єпископії підлягали довший час усі західньоукраїнські землі, що були під владою київського великокнязівського престолу. З цієї єпископії відділилися пізніше: угрівська, що в 1223 році була перенесена до Холма, в 1157-1165 була виділена галицька єпископія з осідком в Галичині, а в XIII столітті Перемиська і Луцька.

Автор цієї праці, відомий бібліограф Волині, зумів представити історію міста Володимира на основі вибірки згадок про нього у Початковому літописі Нестора, у Галицько-Волинськім літописі та в пізніших архівних джерелах, які автор перемінив у бібліографії на кінець книжки. Ці відомості доповнені археологічними даними з праць українських та польських археологів, що досліджували місто Володимир та околиці й терени давніх червенських городів. Властиво повстання міста „града" Володимира — неясне. Припускають, що князь Володимир Великий, зайнявши в 981 році червенські городи і визначивши західні границі своєї держави, заснував нове оборонне граничне місто на схід від Бугу і назвав його своїм іменем, або перезвав існуючу оселю і укріпив її. Попередня столиця цих земель, Черно, над рікою Гучвою, була заблизько до границь з Ляхією і не ґарантувала оборони кордонів.

Другий раз князь Володимир Святославич був на західніх землях в 992 році, вже після охрищення, і тоді він закладає у Володимирі єпископію і робить цей град як би столичним містом цілого заходу Руських земель.

Після смерти Ярослава Мудрого в 1054 році, город Володимир, з приналежними до нього землями припадає в уділі його синові Ігореві Ярославичу. Напротязі майже 200 літ Володимир, а з ним і Волинь переживають часи тяжких міжусобиць, упадку і слави. Володимир стає багатим містом. Мадярський король Андрій, відвідуючи в 1231 році Володимир, сказав: „така града не ізобрітох ні в немечских странах". Князь Мстислав Ізяславич (1156-1168), щоб підкреслити значіння своєї волости, будує собор Успенія Богородиці, що стоїть і досі. Князь Роман Мстиславич об'єднує під своєю владою Волинь і Галичину і творить могутню державу. Напад татарів у 1240 році тотально нищить Володимир і Данило переносить свій осідок до Холма. Володимир перестає бути „стольним градом". Данило й Василько пробують відбудувати укріплені городи і заселюють їх колоністами з Німеччини, Польщі та жидами. Але в 1261 році хан Бурундай наказує „розмести" городи, між ними й Володимир. Після перенесення столиці до Холма, тільки єпископ лишається у поруйнованому Володимирові.

У 1340 році, коли вимер рід Рюриковичів, польський король Казимир Великий забирає Галичину, решту князівства переходить під владу Великого Князівства Литовського. Володимир стає звичайним провінційним містом, осідком староства. Після Люблинської унії 1569 року ціла Волинь, а з нею і місто Володимир, переходять під владу Польщі. Починається посилена латинізація і польонізація цілої Волині. Починається переслідування православних русинів. Щоб оминути тих переслідувань Володимирський єпископ Іпатій Потій, „пророк унії" скликає Берестейський собор і в 1596 році явно переходить на унію і з ним кінчається лінія православних владик Володимира, щоб уже ніколи не відновитися.

Рецензована книжка дає образ стану замку і міста Володимира за часів Литви й Річи Посполитої, про йо-

(Закінчення на стор. 4)

Слава Рубель

РИМ — ТИРОЛЬ

(У рамках відзначування 1000-річчя у Римі)

I.

Хто вибирався на святкування 1000-ліття Християнства України в Римі, вибір мав дуже великий, залежно наскільки дозволяв час, фінанси і зацікавлення. Я, особисто, такого вибору не мала, бо тим разом думали інші за мене, родина мого чоловіка і приятелі, які сказали їдь з нами! І так я опинилася на списку Рим-Тироль ч. 4, що її організувала агенція „Скоп".

Уже на летовищі огорнуло нас хвилювання, коли мій приятель заявив, що з нашої групи вкрали сім пашпортів, що їх пізніше знайдено в смітнику. У Франкфурті ми пересіли на літак, що летів до Риму і в полудневих годинах причалили на летовище. Багато з нас чули про різні випадки крадежі і коли при виході треба було показати пашпорти, то з Мартою ми мали дещо більші проблеми. Нас зустрів наш провідник з Америки експрес Ензо і за його знаком Рим-Тироль ми пильно слідкували весь час нашого перебування в Римі.

В дорозі до готелю Ензо поінформував нас про те, що треба бути обережним, якщо гроші хочемо використати для себе, бо тут є багато „мистців", які вміють спритно „переносити" гроші з чиєїсь до ... своєї кишені, а головно цигани.

Ще не дійшли ми до готелю, як ми зустріли групу українців з Польщі. Довідуємося, що вони — коло 2,000 осіб приїхали автобусами. Ми зливувалися, що вони зовсім свобідно порушувалися у цьому Вічному Місті. Наш готель називався Больонія, а ми його називали „балоні". Він був на вузькій вулиці, куди не доїжджали автобуси. В готелі не було ані охолодження, ані ресторану, так що ми на обіди ходили до найближчого ресторану на тій вулиці. Думаю, що „антипасту" зварену на італійський спосіб багато з нас їсти не могло. Всі були дуже вдоволені, коли ми могли обідати в іншому ресторані, за містом, а часами під відкритим небом, хоч і ці місця були призначені для туристів. Тут ми зустрічали своїх знайомих з інших груп і віталися з ними, немов би їх давно не бачили.

Про святкування 1000-ліття у Римі експерти-журналісти писали в деталях. Я хочу, бодай, частинно передати свої і членів нашої групи переживання з цієї небувало історичної події. Святкування були такі величаві і хвилюючі, що задля них самих варто було сюди приїхати.

Перша наша участь у святкуваннях — це Молебень у стіп св. Софії. Коли ми сюди приїхали, то на площі св. Софії і поляні коло неї було вже багато людей, а автобуси безупинно приїжджали з паломниками.

Нас шестеро в пластових одностроях старалися дістатися на площу до пластової групи, але поліція ніяк не хотіла нас пустити. Нарешті прийшов священик, подивився на нас і „просто з моста" сказав, що там — тільки молодь. З нами були і дві юначки і напевно наші однострої переконали його, бо ми опинилися на головній площі коло сходів.

Майже кожний прийшов з фотографічним апаратом, але робити знімки не було легко, навіть тим, що були близько. Ще до приїзду Папи було так-сяк, можна було порушуватися на віддалі 10 метрів, а пізніше, то не можна було навіть встати. Детективи дуже совісно виконували свої обов'язки і нікому не дозволяли залишати свої місця, а коли мій приятель Віктор з Арґентини старався його переконати еспанською мовою, щоб він дозволив робити знімки, то він відповів неґативно.

З великим напруженням очікували приїзду Папи Івана Павла II, який появився без фанфар, серед бурхливих оплесків, та вітався з представниками Церков, та нашими Владиками в золотих митрах. Чи можна передати сповнені хвилювань переживання? Це хіба могли б зробити мистці слова, звичайній людині це неможливо. Під час Молебня, коли Папа заговорив по-українському — в кожного серце почало швидше битися. Ці переживання віддзеркалювалися не тільки в очах старшого покоління, але і молодь зі захопленням, одушевленням та цікавістю прислухувалась до кожного його слова. Почути Папу, який говорить нашою мовою, — це річ не буденна.

Після Молебня — виступ молоді. Дошкульна горяч давалася в знаки всім прочанам. Куди б ви не глянули то здавалося, що сонце стояло в зеніті, але наш народ витривалий, до ніяких серйозних випадків не дійшло.

Коли сонце схилилося до заходу, на площі св. Петра зібралися прочани на Молебень, який відправлено перед входом до Базиліки. Перед сходами з одного боку стояли сумівці, а з другого — пластуни в своїх одностроях. Вони творили немов бар'єр між сходами базиліки і народом, який натискав допереду. В руках молоді були смолоскипи. Під час Молебня відновлено присягу хрищення, прекрасні і зворушливі слова яких залишили не в одного з присутніх на очах сльози. Молебень добігав до кінця, вже темніло. Два юнаки з Пласту і СУМУ підійшли до Патріярха і Кардинала Мирослава Любачівського зі смолоскипами, щоб він їх засвітив. Вони їх понесли до своїх організацій, а відтак передали всім зібраним на площі. Створився похід, який пішов на площу. По боках ескортом були пластова і сумівська молодь, посередині йшло духовенство, по боках миряни. І все це коло обеліска на площі св. Петра створило великий горіючий хрест. Вночі світла передають дивне враження людині, а ще з такої нагоди. Учасники походу співали релігійні пісні. На площі всі обернулися в сторону палати Папи. Раптом одно вікно освітлено і в білій одежі появився сам Папа. Всім немов зупинився віддих. Враз почулися слова: „Слава Ісусу Христу!" Папа Іван Павло II привітав українських паломників і поблагословив присутніх і в Україні братів наших — українською та італійською мовами.

Це не був образ, що його ми бачили на телевізії, це була дійсність. Це ми, українці, з цілої діяспори зібралися тут так чисельно, щоб гідно відсвяткувати наше 1000-ліття. Ми прибули сюди, щоб заманіфестувати нашу єдність, нашу солідарність, і духово з'єднатися з нашими братами, на рідних землях, які такої нагоди не мають. А як краще можна було це відсвяткувати, як не з Головою Вселенської Церкви? Стоїте на площі, та не знаєте чи це сон, чи дійсність, і чи дійсно фізично ви в тому берете участь. Теплі слова Папи зворушливо розігрівали нашу душу... Раптом світло у вікні погасло... Завтра неділя. Архиєрейська Служба Божа о год. 9-ій ранку.

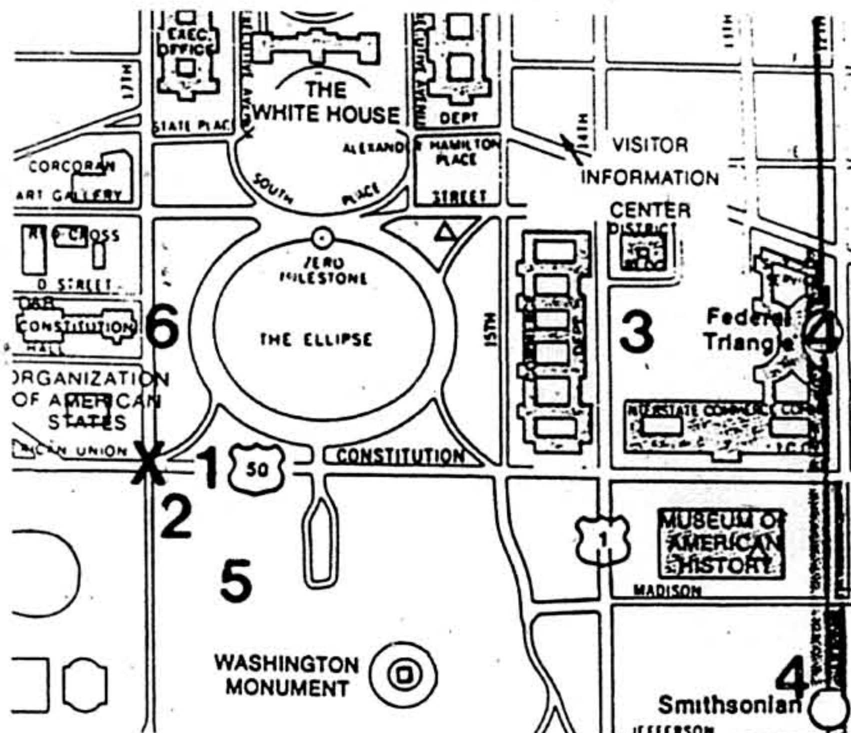
Продовження буде

ЦЕНТРАЛЬНІ КРАЙОВІ СВЯТКУВАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ 7-8 і 9-го ЖОВТНЯ У ВАШІНҐТОНІ

СТАНЬМО ВСІ В ОБОРОНІ НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ І СВОБОДИ ЦЕРКОВ НА УКРАЇНІ

ВАЖНІ ІНСТРУКЦІЇ ДЛЯ УЧАСНИКІВ МАНІФЕСТАЦІЇ, В СУБОТУ, 8-го ЖОВТНЯ

1. **Паркування для автобусів:** Констітушен авеню, поміж 17-ою і 15-ою вулицями. Автобуси повинні ставати від 17-ої вулиці, де зазначено „X" на мапі.
2. **Інформаційний пункт:** На розі 17-ої вулиці і Констітушен авеню.
3. **Публічне паркування авт:** На 14-ій вулиці, поміж вулицями Констітушен і Пенсильвенія авеню.
4. **Зупинки підземки:** Смітсоніян, на лініях **синій** або **помаранчевій.**
5. **Збірка учасників маніфестації.**
6. **Констітушен Гол,** де відбуватимуться всі концерти.

ДЛЯ ТИХ, ЯКІ ЇДУТЬ АВТОБУСАМИ:

1. **ПАРКУВАННЯ АВТОБУСІВ:**

Всі автобуси мають паркувати на Констітушен авеню, поміж 15-ою і 17-ою вулицями (глядіть на мапу). Паркування починається на північній стороні Констітушен авеню, від рогу 17-ої вулиці. Кожний автобус має ставати за попереднім автобусом. Як вже заповниться північна сторона вулиці до рогу 15-ої вулиці, черговий автобус має стати на південній стороні Констітушен авеню, коло 15-ої вулиці. Автобуси будуть там ждати на своїх пасажирів, аж до закінчення цілої маніфестаційної програми. Тому пасажири повинні повернутися до своїх автобусів, на місця, де вони їх залишили. Коли б автобус мав від'їхати з призначеного йому місця, провідник групи пасажирів цього автобусу повинен домовитися з водієм автобусу, де він їх забере по маніфестації.

2. **ПРОВІДНИКИ АВТОБУСОВОЇ ГРУПИ:** Пасажири кожного автобусу повинні вибрати поміж собою дві зв'язкові особи, які будуть співпрацювати з маршалами походу у всіх аспектах маніфестації.
3. **ЗУСТРІЧ АВТОБУСІВ:** Кожний автобус зустріне маршал походу, який передасть автобусові число для вивішення на передньому вікні. Всіх пасажирів даного автобусу повідомиться про число їхнього автобусу. Дві зв'язкові особи того автобусу повинні вдатися до **інформаційного пункту,** де вони одержать інструкції і опаски.
4. **ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПУНКТ:** Він знаходитиметься на розі Констітушен авеню і 17-ої вулиці. Всі запити проситься звертати до осіб, які там будуть працювати, або до маршалів походу (у синіх, або білих шапках).
5. **ЗБІРКА:** Пасажири автобусів можуть висісти з них щойно тоді, коли зв'язкові особи одержать інструкції у інформаційному пункті. Тоді пасажири повинні перейти до рогу Констітушен авеню і 17-ої вулиці, де буде збірка.
6. **ПО ЗАКІНЧЕННІ МАНІФЕСТАЦІЇ:** По закінченні маніфестаційного походу та кінцевої програми треба відійти до своїх автобусів до місця, де вони їх залишили, або там, де вони раніше домовилися з водіями свого автобусу.

ДЛЯ ТИХ, ЯКІ ЇДУТЬ АВТАМИ:

1. **ПАРКУВАННЯ:** Особи, які їдуть автами мусять самі знайти собі місце, де можуть залишити авто. Паркувальна площа знаходиться на 14-ій вулиці, коло рогу Пенсильвенія авеню (приблизно у віддалі 4-ох бльоків від місця збірки).
2. **ЗБІРКА:** Особи, які їдуть автами повинні піти в сторону Констітушен авеню і 17-ої вулиці, де їх спрямують до місця збірки.

ПОЧАТОК МАНІФЕСТАЦІЇ: Точно о годині 12-ій полудня, а вимарш о годині 1-ій по полудні.

ПОРЯДОК МАРШУ: На самому переді будуть нести Хрест. Слідуючі будуть: спеціяльний транспарент, хоругви, прапори, ікони, духовество, транспаренти, оркестра, молодечі організації, зорганізовані групи, як пр. ветерани, реґіональні та інші учасники по стейтах в азбучному порядку і по містах в такому самому порядку.

Проситься привезти свої транспаренти з назвою міст, величиною 24" на 29", на дручку.

ПРОГРАМА СВЯТКУВАНЬ

П'ЯТНИЦЯ, 7-го ЖОВТНЯ

Год. 8-ма вечора — Виступ Танцювального Ансамблю „Україна" з Чикаго, 80 танцюристів, мистецький керівник Євген Літвінов

СУБОТА, 8-го ЖОВТНЯ

Год. 12-та полудня — Початок маніфестаційної частини. Збірка при 17-ій вулиці і Констітушен авеню.

Год. 8-ма вечора — Концерт Української Клясичної Музики, з участю солістів і симфонічної оркестри. Виступатиме Український Національний Хор — 280 учасників, членів хорів: „Прометей" і „Метрополітального Хору" з Філядельфії та „Діброва" і „Прометей" з Торонто.
Диригенти: Михайло і Павло Длябога

Год. 9-та вечора до 12:30 по півночі — Вечірка Молоді, у George Washington University, Marvin Center, "Continental Room", 3rd floor, 800 21st St. N.W. поміж "H" і "I" вулицями.

НЕДІЛЯ, 9-го ЖОВТНЯ

Рано — Служби Божі у всіх українських церквах

Год. 12-та полудня — Збірка біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, між вулицями „П" і 22-ою Н.В.

Год. 12:30 — Соборний Молебень з участю первоієрархів всіх українських церков

Год. 2:30 по полудні — Концерт Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка з Дітройту.

Всі концерти відбудуться у CONSTITUTION HALL при 18-ій і „Д" вулицях.

УВАГА — Ще можна замовляти квитки на всі три концерти телефонічно у TICKETRON **або** TELETRON **на число: 1-800-543-3041. Проситься пояснювати, що це є УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ. Квитки можна буде також купувати при касі у Констітушен Гол, в день концертів.**

ІНФОРМАЦІЇ ПРО ГОТЕЛІ

Список готелів в околиці Вашінґтону, де ще можна замовити собі приміщення:

1. Holiday Inn-Calverton (about 30 min. from downtown D.C.)
4095 Powder Mill Rd.
Beltsville, Md.
301 937-4422
$59 per night for 1 to 4 people (for goup rate ask for the Ukrainian Millennium Committee rate)
Reservations deadline was Sept. 30 only 40 rooms available.

2. Holiday Inn-Greenbelt (about 30 min. from downtown D.C.)
7200 Hanover Dr.
Greenbelt, Md
301 982-7000
$74 for a single; $4 for each additional person to four per room.

3. Embassy Suites-Georgetown
1250 — 22nd St., N.W.
Washington, D.C.
202 857-3388
$89 per night for 1 to 4 people
Very limited availability

4. Embassy Suites-Crystal City
1300 Jefferson David Highway
Arlington, Va.
703 979-9799
$89 per night for 1 to 4 people
Limited availability

З попередньо проголошених готелів ще є місця у таких готелях:

1. Quality Inn-Alexandria, Va.
$70 for single or double (for group rate ask for the Ukrainian Millennium Committee rate)
Limited availability

2. Best Western-Ambassador (about 30 min. from downtown D.C.)
Wheaton, Md.
301 933-1300
$55 single; $63 double

3. Econo-Travel Lodge
Arlington, Va.
703 524-9800
$39.95 for single or double

4. American Inn
Bethesda, Md.
301 656-9300
$45 single; $50 double

5. Sheraton Inn
Silver Spring, Md.
301 589-5200
$62 single or double (weekend rate)

Замовлення треба робити негайно.

„Співають..."

(Закінчення зі стор. 2)

„День матері", однак у нас так, як немає пісень-композицій про матір. А. Гнатишин у Відні написав давненько таку одну. І саме на цій платівці знаходимо у формі танцю аж дві щиросердечно чутливі пісні про матір. Вони заторкнуть душу кожного слухача. Перша авторства Богдана Юрківа, слова М. Луківа „Лист до матері"

Ночами сняться зорі голубі
І мати на причілку біля хати,
За все, що маю, дякую тобі
За все, що маю і що буду мати

— затужить зразу мелодія. Друга вже з музикою мажорно-радісною, у формі буйного вальса, це пісня В. Їжака, текст Пушика: „Пісня про матір".

У нас уже давно не було платівки з України з піснями легшого жанру. Тому добре, що появилась саме така, то хто знає коли і чи вона поштою сюди прийде? На всякий випадок авторам платівки бажаємо щиро дальших успіхів на ниві поширювання **рідної, української музики.**

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Франсуа Міттеран, виступаючи перед Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй, закликав до приміщення торговельних санкцій проти тих країн, які вживають отруйні гази чи інші роди хемічної зброї проти своїх громадян чи інших країн. Він вповні погоджується і підтримує пропозиції президента Роналда Регена про скликання спеціяльної конференції для скріплення рішень в справі вживання хемічної зброї, яке прийнято в Женеві 1925 року. Перебуваючи опісля у Вашінґтоні, президент Міттеран радо погодився на пропзицію президента Регена бути господарем такої спеціяльної конференції. Офіційні чинники повідомили засоби масової інформації, що у своїй зустрічі обидва державні мужі обговорювали ряд важливих справ включно з відносинами Захід-Схід, контролею зброї, реґіональними конфліктами і нововиникненою проблемою Ливану.

В ДРУГУ, НЕЗМІРНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Невіджалуваного, Найдорожчого
МУЖА, ТАТА, ВІТЧИМА, БРАТА та КУЗЕНА

бл. п.

ЯРА САЛДАНА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в неділю, 9-го жовтня 1988 р. в церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж., о год. 10:30 ранку. І у вівторок, 11-го жовтня 1988 р. в церкві св. Духа в Честері, Па. о год. 6:45 ранком.

Просимо про молитви.
Дружина МАРТА з Родиною

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів та Знайомих, що в п'ятницю, 30-го вересня 1988 р. з волі Всевишнього відійшла у Вічність наша Найдорожча і Невіджалувана МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

СВ. П.

Осипа Олінкевич-Михайленко

ПАНАХИДА у середу, 5-го жовтня 1988 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у четвер, 6-го жовтня 1988 р. о год. 9-ій ранком з церкви св. Івана Хрестителя, Route No. 10, Whippany, N.J., **а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

В глибокому смутку:
дочки:
АРЕТА КОЛОДІЙ з мужем ОРЕСТОМ
МАРТА ЛИСКО з мужем ВОЛОДАРЕМ
внуки:
ЛЕВКО КОЛОДІЙ з донею ЛЯРИСОЮ
АНДРІЙ і ЛЯРИСА КОЛОДІЙ
ДОРІЯН і ГАНДЗЯ ЛИСКО
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ОСИПОЮ в Україні
сестра — СТЕФАНІЯ в Україні
сваха — ОЛЕНА ЛИСКО
ближча та дальша Родина в Україні

Замість квітів просимо складати пожертви на виховання священиків, Український Музей в Ню Йорку та пластові видання.
Mrs. Martha Lysko, 15 Cottonwood Dr., Randolph, N.J. 07869

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ЛОС АНДЖЕЛЕС, МІСТО, ЯКЕ має може найповажнішу в Америці проблему вуличного автомобільного руху, а при тому ще й найбільш занечищене повітря, вирішило увести дуже драстичні обмеження, зокрема для вантажних авт. Новий плян проголошений посадником міста Томом Бреллі не дозволятиме 70 відсоткам вантажних авт виходитися на вулицях міста під час раннього і вечірнього руху. Ці та інші обмеження відносяться в більшості до великих вантажних авт понад 29.500 фунтів. Не відноситься це до малих вантажних авт типу „венс", грузовиків для вивозу сміття і тих вантажних авт, що вивозять небезпечні відпадки.

ЗВІЛЬНЕНІ З ПОЛОНУ 30 іракців, які перебули в Ірані понад два роки, нарікали під час зустрічі з журналістами в Багдаді на знущання над ними працівників іранської служби безпеки. Табори полонених були повністю контрольовані державною службою безпеки, яка стосувала різні шикани проти полонених, декого збивали до крови і залишали на таборовому подвір'ї для постраху іншим. Багато таборів розташовані у прикордонній ірано-совєтській полосі. „Над нами систематично знущалися, вважали нас худобою, кормили помиями, заставляли ходити босими навіть в дуже холодну погоду", заявив на пресовій конференції Галяс Зугір.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПОЗИТИВНОЮ відновою запуску міжпростірного корабля „Дискавері", совєтське пресове агентство ТАСС опублікувало, ніколи перед тим не реклямовану фотознімку совєтського подібного міжпростірного корабля у вертикальному положенні, правдоподібно на запусковій площадці. Совєтський корабель радше нагадує великий літак з обрубаними крилами. Він так само запускається при допомозі гігантської ракети, виглядає більшої і сильнішої від американської, яка може підняти 100 тонн у стратосферу. Покищо не відомо коли Совєтський Союз збирається запускати свій корабель і про це нічого не згадується у повідомленні ТАСС.

Науковець...

(Закінчення зі стор. 1)

та Вереса з лябораторії Лоренса в Берклі (ЗСА), професора Володимира Петришина з Ню Йорку (властиво з Ратґерського університету), Олексу Біланюка, професора Сиракюзького університету (фактично з Брин Мор коледжу) і багатьох інших. Більшість з них тягнеться до своєї колиски — України. Не підтримати цей потяг, бажання чимось добрим і чесним поділитися з батьківщиною своїх предків, на мою думку, просто нерозумно. Подібну картину му спостерігаємо і серед представників інших народів нашої країни, що опинилися з тих чи інших причин за кордоном".

Болить академіка зі Львова, що його земляки-українці, які „з тих чи інших причин" опинилися у вільному світі, можуть вільно виїжджати у будь-яку країну світу, чого позбавлені його колеги з України та інших підсовєтських республік. Болить і тому, що це негативно відбивається на розвитку науки, техніки, сільського господарства, веде до їх деградації, занепаду. Не сказав академік Юхновський (а якщо і сказав, то про це не міг написати журналіст О. Романчук), що на перешкоді і далі стоять бар'єри, поставлені всемогучим КГБ, для якого горбачовські гласність і перебудова і далі є пустим звуком.

ПОМЕР С. ДОМАРАДЗЬКИЙ

Клифтон, Н.Дж. — У неділю, 2-го жовтня, у містечку Вайкоф, Н.Дж., помер на 78-му році життя мґр Степан Домарадзький, довголітній начальник скарбу в Сяноці, Західня Україна. Панахида буде відправлена у вівторок, 4-го жовтня, в похоронному заведенні Бурнадза, 371 Лейквю аве., в Клифтоні, Н.Дж., а похоронні відправи в середу, 5-го жотвня, в церкві св. Миколая в Пассейку, Н.Дж., а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Українці...

(Закінчення зі стор. 1)

Йонкерсу і „Боян" з Перт Амбою під диригентурою Михайла Добоша.

Довшу доповідь в англійській мові виголосив Митрополит Сулик, завважуючи, що в усіх величавих святкуваннях 1000-річчя Християнства України завжди бракує нам усім того, що ми не могли бути у цей знаменний рік у св. Софії та над Дніпром, де відбулося у 988 році хрищення українського народу.

В українській мові промовив Митрополит Мстислав, поблагословивши спершу зібраних вірних хрестом який зроблено у 1240 році, а тепер він через моря і простори дійшов сюди. Він закликав вірних, щоб „частіше заглядали один одному в очі так у церковному, як і громадському житті. На закінчення Молебня Митрополит Мстислав відчитав відповідну молитву із благанням Всевишнього „з'єднати нас усіх у велику Христову родину".

Молитвою „Боже, вислухай благання" закінчилася релігійна частина здвигу манифестації.

Після виступу оркестри адвокат А. Лозинський представив присутніх на залі представників американського політичного світу. Першим промовцем був випробуваний приятель українців сенатор Алфонс Д'Амато, який розпочав своє слово привітом в українські мові: „Слава Ісусу Христу". У своєму короткому, але змістовному слові він виявив добре знання історії України та гостро виступив проти совєтської тиранії, яка однак досі не знищила українського народу та його ніколи не знищить. Закінчив він своє слово ствердженням, що мрія про незалежну Україну буде назавжди живою в українському народі.

Другим промовцем був амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй та особистий представник президента Роналда Регена, Вернон Волтерс, який також привітавши зібраних в українській мові, спершу відчитав телеграму від Р. Регена. Президент запевнив у своєму привітанні, що релігійна та людська свобода була і буде головним пріоритетом американської політики.

З черги виступив президент дільниці Манґеттену Дейвид Дінкенс, що з признанням висловився про українське населення за його побожність і зорганізованість та підкреслив як важливим є, щоб молодь в Ню Йорку у цій мозаїці народів добре знала своє походження і плекала свої національні і релігійні традиції.

Останнім із американських політиків присутніх на здвигу говорив конґресмен Брус Норрісон з Коннектикат що також запевняв про потребу спільної дії для вільної України.

В дальшому А. Лозинський відчитав цілий ряд прізвищ із американського публічного життя, які прислали свої письмові привіти, в тому на першому місці колишні президенти Р. Ніксон, Дж. Картер і Дж. Форд. Він також привітав присутніх на залі представників поневолених народів, лотишів і білорусинів, а з українських учасників голову Митрополітального Комітету 1000-річчя Християнства Романа Гуглевича і голову Ділового Крайового Комітету д-ра Юрія Солтиса.

На тому закінчилася друга частина здвигу і після черговоґо виступу дітої оркестри з Торонто, із в'язанкою українських пісень, розпочалася довгоочікувана мистецька програма, яка викликала щире захоплення серед глядачів. На сцені виведено поетичний монтаж зложений із танку і слова, з уривками з „Іконостасу України" твору поетеси Віри Вовк, яка приїхала з Бразилії, щоб бути присутньою на прем'єрі своєї поеми. У хореографічній підготові Роми Прийми-Богачевської її учні вивели „Ікону" до музики Сергія Лянунова, в оформленні мистця Володимира Богачевського, що захопила так танцем як і преґарними строями. Члени Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької передали з переконанням уривки з поеми „Іконостас" під нову композицію проф. Ігоря Соневицького у виконанні піяніста Томи Гринькова. У другій частині учасники здвигу пережили сучасні події в Україні представлені спершу членами Студії Мистецького Слова на підставі поеми В. Вовк, а відтак „Боротьба за волю" виведеним членами танцювальних ансамблів Роми Прийми-Богачевської до музики Вадима Гомоляки.

Ця остання частина здвигу-манифестації стояла на високому мистецькому рівні і залишила глибоке враження на усіх присутніх.

Могутнім співом гимну „Боже, великий, єдиний" усіх присутніх та виконавців закінчено після трьох з половиною годин відзначування 1000-річчя Християнства України в цій метрополії світу.

„Іконостас України" у виконанні Студії Мистецького Слова Л. Крушельницької.

„Ікона" — танець у виконанні балетних ансамблів під проводом Р. Прийми-Богачевської.

Сенатор А. Д'Амато і амбасадор В. Волтерс у першому ряді глядачів на здвигу в Фелт Форум.

Група пластунів в однострої серед глядачів

Група СУМА в одностроях

Волинська...

(Закінчення зі стор. 2)

го охорону, озброєння, про ремісничі цехи, кількість домів, які доходи мало місто і з чого, яке населення жило в нім, чим воно займалося у різних періодах історії міста. Читач знайде також хронологію удільних Володимирських князів, хронологію литовських князів що володіли Володимиром, чи Волинню, та листу пізніших старост.

Великий розділ „Слов'янське християнство на українських землях" нав'язує до початків християнства на Волині та заснування єпископії у Володимирі і подає хронологію усіх православних владик, почавши від Стефана І до Інатія Погія, та листу пізніших православних владик що управляли Волинською єпархією. Окремий розділ присвячений церквам і монастирам міста Володимира й околиці, в якому описані, на основі джерел, чи археології усі церкви, існуючі, чи не існуючі тепер, та їхня доля на протязі тисячоліття. Далі йде опис городищ колишнього великого города та археологічних місць в околиці.

Кілька розділів посвячено історичним особам, чи родам, що їхня доля була пов'язана з містом Володимиром, чи Волинню, як рід князів Острозьких, хронологію унійтських та латинських єпископів Володимира та Волині. З тих відомостей бачимо як поступала польонізація і латинізація Волині. Навіть перехід Волині під панування Росії в 1795 році мало змінив ситуацію. Усе місцеве населення, українців нова влада не брала у рахунок. Доперва в останній четвертині XIX століття місцеве українське населення починає пробуджуватися. У Володимирі поштовхом до пробудження стає віднова Мстиславового собору у 1887 році. При відновленому соборі постає Братство св. Володимира, що починає опікуватися пам'ятками старовини, засновує місцевий музей та відбудовує церкву св. Василія, та помагає у віднові інших церков, опікується школами і провадить освітню роботу між населенням. Усе це досить докладно подає автор на основі тогочасних статтей у журналах, що їх визбирав автор. Не забув М. Бойко також дати опис ювілею 900-ліття хрищення Руси, що особливо торжественно святкувалося на Волині у Володимирі в зв'язку з тим, що це святкування було також пов'язане з ювілеєм першої на Волині єпископської катедри.

Ця книжка повинна знайти свого читача не тільки між колишніми жителями Володимира чи Волині, але також між усіми любителями нашої старовини та історії. Велика цінність цієї праці в тому, що автор зумів зібрати з різних джерел та публікацій, тяжко доступних на Заході, масу інформацій про Володимир і Волинь, розкиданих по архівах, журналах та книжках мало знаних, бо виданих в провінційних містах Волині. Майбутнім дослідникам історії західних земель України напевно ця книжка допоможе. Бібліографія предмету та покажчик імен закінчують книжку.

Шкода, що книжка вийшла в смішно малому накладі, як механічна репродукція машинопису. Книжку в ціні 12-ох амер. долярів можна набути написавши на адресу: VBC., 307 N. Overhill Drive, Bloomington, Ind. 47401.

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

СТЕФАНІЯ БАЗІЛЮС-ХОЛОДИНСЬКА, член УНС Відділу 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, померла 13-го серпня 1988 року на 83-му році життя. Нар. 1905 року в Україні. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку мужа Івана і сина Івана мол. Похорон відбувся 15-го серпня 1988 року на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Стригун, секр.

Д-р ВАСИЛЬ ПАЛІДВОР, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. помер 8-го серпня 1988 року на 95-му році життя. Народився 1893 року. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 11-го серпня 1988 року на цвинтарі Св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

ТЕРЕСА РИБІЙ, член УНС Відд. 141-го Т-ва „Єдність" в Лінкольн, Небраска, померла 7-го серпня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 2-го лютого 1914 року в Німеччині. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку мужа і трьох синів. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Лінкольн, Неб.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Лихолат, секр.

ТЕОДОР МАЛИЙ, член УНС Відд. 456-го ім. Богдана Хмельницького в Тіммінс, Онт., помер 3-го серпня 1988 року на 73-му році життя. Нар. 1914 року в Монтреалі, Канада. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Марійку, доньок Френсис і Мері, сина Михайла, двох зятів, внуків і правнуків. Похорон відбувся 13-го серпня 1988 року на цвинтарі в Тіммінс, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар